

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΑΝ
ΔΡΟΜΑΧΗ.

Σιάπδος γῆς χῆμα, Θη
βαία πόλις,
ἄθρον πῶδ' ἔδνων σὺν πολυ
χρυσῶ χλιδῆ

Ρεῖάμω τυραννοῦ ἑστίαρ ἄΘιμόμω,
δίαμαρ δὲθεῖα παυδοπιος Εκταει
Ζηλωτός γῆγε Τῶδ' πρην Ανδρομάχη χρῶνος,
νῦν δ' ἔλως ἄλλη δ' υσυχεσάτη γωνη
ἐμὸ πέφυκον, ἢ γνήσεται ποτε.
ἦ τις πόσιν μὲν Εκτῶρ ἔξ Αχιλλέως
θανόντ' ἐσέδον, πῶδ' ἄθ' ὄμ' τίκτω πῶσει,
ῤῥῆφθόντα πύργων Ασυάνακτ' ἀπ' ὄρθιων.
ἐπὶ τὸ Τροίας εἰλον Ελλῆνες πέδον,
αὐτῆ δὲ δίδλη τῶν ἐλδουθρωτάτων
οικων νομοδεῖσ', Ἑλλάσδ' ἔλαΘιμόμω,
Τῶδ' νησιώτῃ Νεσπὸλέμω δυρός γόφας
δὲθεῖα, λείας τρωϊκῆς ἔξ αἰρετην.
Φθίας ἢ τῆσδ' ε, καὶ πόλιω: Φαρβαλίας
σύγχορτα νείω πεδί, ἢ ν' ἠ θαλασσία
Ρηλεξιώκει χωεῖς ἀνθρώπων Θέπτι
φδύγασ' ὄμιλον. θεοσαλός δὲ νηι λεῶς
Θεπίδισου αὐδία θεῶς χείρι νυμφονμάτων.
γῆθ' οἶκον ἐχε τόνδε πῶσι Αχιλλέως,
Ρηλεξία δ' ἀνάσσει γῆς ἔξ Φαρβαλίας,
Ζῶντος γόφρονος, σκῆπῆρον ὄθελω λαβῆν.
καὶ γὰρ δὴμοις κοισδ' ἄρσεν γῆ πῆλιτω κρονον,
πλάδῃσ' Αχιλλέως πῶσδ', δειασότῃ τ' ἐμῶ.

καὶ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

καὶ πρην μὲν γῆ κακοῖσι κειμήλιω, ὄμως
ἐλπίς μ' αἰετὸς πρὸς ἡγε, σωθῆντος τέκνος,
ἀλκήν ἔν' εὐρέην, κατ' ἀπὸ κρήσιν καλιῶν.
ἐπὶ δὲ τῶν λάλαιναρ Ερμιόλιω γαμεῖ,
τὸ μὲν παρῶρας δειασότῃς δίδλον λέχρος,
κακοῖς πρὸς αὐτῆς χετλίοις ἐλάνομαι,
λέγει γὰρ ὡς νηι φαρμάκοις κικρυμμένους
τίθημι ἄπαιδια, καὶ πόσει μισομυλῶ,
αὐτῆ δὲ νείω οἶκον αὐτ' αὐτῆς θελω
τόνδ', ἐκβαλῶσα λεκτρα τὰ κείνης βίης,
ἂ γὰρ τὸ πρῶτον ἔχ' ἐκδ' ἔδ' ἐξάμω,
νῦν δ' ἐκλείπεια. Ζεὺς τὰ δ' εἰδείη μέγας,
ὡς ἔχ' ἐκδ' ε τῶσδ' ἐκονώθην λέχρον.
ἄλλ' ἔσφε πέθω. βύλετται δὲ με κτανεῖν.
πατήρ τε θυγατρὶ μηρέλειω στωδρῶ τὰ δ' ε
καὶ νῦν κατ' οἶκος ἐς ἄρ' Σπάρτης μολῶν
ἐπ' αὐτὸ ἔσθ' ε δειματ' ἐμὴν δὲ ἐγὼ,
δύμων παροικον, Θείωδ' εἰς ἀνάκτορον
θάσσω τὸ δ' ελθεσ', ἀν με κωλύσῃ θανεῖν.
Ρηλός τε γὰρ νηι, ἐκγονοὶ τε Ρηλεξίας,
σέβασιν ἐρμῆνδυμα νηρῆδος γάμων.
ὡς δὲ ὅτι πῶσι μοι μόνθ', ἔπεκπέμπω λάδρα
ἄλλος δὲ οἶκος, μὴ θάνη φοβεμῆν.
ὁ γὰρ φυτὸς κῦ τόν, ὅτ' ἐμοὶ πάρα
πρὸσωφελῆσαι, παιδί τ' ὄσθ' ἐς' ἀπὸν
Δελφῶν κατ' ἄσιν, γῆθα λοξία δὴ κῶ
δίδωσι μανίας, ἢ τὸτ' ἄρ' εὐθὺ μολῶν,
ἔπῃσε Φίβον πατρός, ὅτ' ἵνεθ' ε δὴ κῶ.
εἰ πὼς τὰ πρὸ ἄθρον σφάλματ' ἔξαιτ' ἐμῆ
θεῖον παράγοισ' ἄρ' τὸ λοιπὸν εὐμῆν.

II 3 δειασον